

YARGITAY

9. HUKUK DAİRESİ

Esas No.	2015/7015
Karar No.	2018/1236
Tarihi:	25.01.2018

İlgili Kanun / Madde

4857 S. İşK/41

- **İŞYERİNDE HAFTALIK ÇALIŞMA SÜRESİNİN 45 SAATİN ALTINDA KARARLAŞTIRILDIĞINA İLİŞKİN İŞ SÖZLEŞMESİ VEYA BENZERİ BELGENİN BULUNMASININ GEREKMESİ**
- **HAFTALIK ÇALIŞMA SÜRESİNİN 40 SAAT OLDUĞUNU GÖSTEREN BELGE BULUNMADIĞI DURUMDA FAZLA SÜRELERLE ÇALIŞMA İSTEMİNİN REDDİNİN GEREKECEĞİ**

• **ÖZETİ** Dosyada, davalı işyerinde haftada 40 saat çalışma kabul edildiğine dair iş akti ve benzeri belge bulunmamaktadır.

Bir işyerinde haftalık 45 saatin altında çalışma kabul edilmesi sonucu fazla süreler ile çalışma ücretinin hesaplanması, ancak, haftalık çalışma süresinin 45 saat altında kararlaştırıldığına dair yazılı belge olması halinde mümkündür.

Mahkeme tarafından haftalık çalışma süresinin 40 saat olduğunu belirleyen bireysel iş akti, toplu iş sözleşmesi veya işyeri yönetmeliği ve sair benzer belge olup olmadığı taraflardan sorularak belirlenip, varsa dosyaya celbedilmeli ve haftalık çalışma saati böyle bir belge ile 40 saat kabul edilmiş ise şimdiki gibi hüküm kurulmalıdır. Böyle bir belge yoksa fazla süreler ile çalışma ücreti alacağı reddedilmelidir.

MAHKEMESİ :İŞ MAHKEMESİ

DAVA : Davacı, kıdem tazminatı, ihbar tazminatı, fark iş güvencesi tazminatı ile yıllık izin ücreti, fazla mesai ücreti ve fark boşta geçen süre ücreti alacaklarının ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkemece, davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Hüküm süresi içinde davalı avukatı tarafından temyiz edilmiş olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

A) Davacı isteminin özeti:

Davacı vekili, davacının işe iade davasını kazandığını, bu kararın kesinleştiğini, davalının ise davacıyı yeniden işe başlatmadığını, davacının işçilik alacaklarının kısmen bankaya yatırıldığını, davacının hafta içi 09:00-18:00 saatleri arasında çalıştığını ama bu çalışmaların bazen 22:00'ye dek uzadığını, haftada ortalama 5 saat fazla çalışma yaptığını, bir kısım işçilik alacaklarının ödenmediğini ileri sürerek kıdem tazminatı, ihbar tazminatı, yıllık izin ücreti, fazla mesai ücreti, fark boşta geçen süre ücreti ve fark iş güvencesi tazminatı alacaklarını istemiştir.

B)Davalı cevabının özeti:

Davalı vekili, taleplerin zamanaşımına uğradığını, kıdem ve ihbar tazminatının ödendiğini, yaptığı fazla mesai ücretlerinin bordrolarla ödendiğini, iddia ve taleplerin yersiz olduğunu savunarak davanın reddini istemiştir.

C)Yerel Mahkeme kararının özeti:

Mahkemece, toplanan delillere ve bilirkişi raporuna göre, Üsküdar Kapanan 4 . İş Mahkemesinin 19/03/2012 tarih ve 2011/1822 esas 2012/11 karar sayılı ilamı ile feshin geçersizliğine davacının işe iadesine işe iade için süresinde başvurması halinde kararın kesinleşmesine kadar geçen süre için en çok 4 aya kadar ücret ve diğer hakların davalıdan tahsiline, işe başlatılmaması halinde ise ödenmesi gerek tazminat miktarının 5 aylık ücreti tutarında belirlenmesine karar verildiği, Yargıtay denetiminden geçerek onandığı ve kesinleştiği, dava dilekçesinde işe başlatmama nedeni ile oluşan alacaklar için davalı tarafından 07/01/2013 tarihinde banka hesabına ödeme yapıldığının belirtildiği, bu sebeple davacının işe başvurusunun davalı şirket tarafından kabul edilmeyerek işe iade alacaklarının banka hesabına yatırıldığı 07/01/2013 tarihinin iş akdinin feshi tarih olarak kabul edilmesi gerektiği, davacının 16/07/2001 - 16/11/2011 tarihleri arasındaki kıdem ve hizmet süresi 10 yıl 4 ay 1 gün olup, bu süreye işe iade kararı gereğince eklenmesi gerek 4 aylık sürenin ilavesi ile birlikte toplam kıdem ve hizmet süresinin 10 yıl 8 ay 1 gün olarak hesaplanmış olduğu, davalının işe iadeyi sağlamadığı, böylece boşta geçen süre ve iş güvencesi tazminatından sorumlu tutulması gerektiği, fark ihbar tazminatından sorumlu tutulması gerektiği, davacının haftalık yasal çalışma süresinin üzerinde fazla çalışması bulunduğu halde fazla mesai ücretlerinin ödendiğinin ispat edilemediği, ıslah dilekçesinde fazla mesai ye ilişkin talep hesap edilenin altında bildirilmiş olduğundan ayrıca takdiri indirim yapılmasına gerek bulunmadığı, kıdem tazminatı alacağının bulunmadığı, yıllık izinlerini kullanmış olduğu, anlaşılmış olmakla davanın kısmen kabulü yönünde karar vermek gerektiği gerekçesi ile kıdem tazminatı ve yıllık izin ücreti haricindeki taleplerin kabulüne karar verilmiştir.

D)Temyiz:

Karar süresi içinde davalı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

E)Gerekçe:

1- Dosyadaki bilgi ve belgelere, delillerde isabetsizlik görülmemesine ve davacı vekilinin ıslah sırasında 1/3 oranında indirim yaparak talep artırımında bulunduğunun ve bu nedenle Mahkeme tarafından ayrıca takdiri indirim yapılmamasında usule aykırılık olmadığının anlaşılmasına göre davalı vekilinin aşağıdaki bendin dışında kalan temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

2- Somut uyuşmazlıkta, dava dilekçesinde "davacının hafta içi 09:00-18:00 saatleri arasında çalıştığı, bu çalışmaların bazen saat 22:00'ye dek uzadığı, haftada ortalama 5 saat fazla çalışma yaptığı" iddiaları ile fazla mesai ücreti talep edilmiştir.

Bilirkişi raporunda fazla sürelerle çalışma ücreti hesaplanmıştır.

Dosyada, davalı işyerinde haftada 40 saat çalışma kabul edildiğine dair iş akti ve benzeri belge bulunmamaktadır.

Bir işyerinde haftalık 45 saatin altında çalışma kabul edilmesi sonucu fazla süreler ile çalışma ücretinin hesaplanması, ancak, haftalık çalışma süresinin 45 saat altında kararlaştırıldığına dair yazılı belge olması halinde mümkündür.

Mahkeme tarafından haftalık çalışma süresinin 40 saat olduğunu belirleyen bireysel iş akti, toplu iş sözleşmesi veya işyeri yönetmeliği ve sair benzer belge olup olmadığı taraflardan sorularak belirlenip, varsa dosyaya celbedilmeli ve haftalık çalışma saati böyle bir belge ile 40 saat kabul edilmiş ise şimdiki gibi hüküm kurulmalıdır. Böyle bir belge yoksa fazla süreler ile çalışma ücreti alacağı reddedilmelidir.

F)SONUÇ:

Temyiz olunan kararın yukarıda yazılı sebepten dolayı BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 25/01/2018 gününde oybirliğiyle karar verildi.